

Til statsministeren (30/5 85) af:

Pia Kjærsgaard (FP):

»Hvordan bedømmer statsministeren det rimelige i, at ikke-forhandlingsberettigede organisationer ikke kan blive godkendt som medlemmer i samarbejdsudvalg under staten, selv om disse organisationer kan repræsentere et væsentligt antal offentligt ansatte?«

Begrundelse

Finansministeren mener ikke, at man kan tale om eksklusivlignende tilstande inden for det offentlige, selv om ikke alle parter bliver repræsenteret i samarbejdsudvalg. Hvad begrundelsen herfor er, må stå hen i det uvisse, men statsministeren bedes uddybe, hvad der kan ligge til grund for denne hidtidige opfattelse, og om regeringen fortsat vil opretholde denne holdning til repræsentation i samarbejdsudvalg.

Svar (14/6 85):

Statsministeren (Poul Schlüter):

Efter bestemmelserne i § 8 i finansministeriets cirkulære af 21. november 1979 om samarbejde og samarbejdsudvalg i statens virksomheder og institutioner fastsættes antallet af pladser i samarbejdsudvalget ved aftaler mellem ledelsen og de forhandlingsberettigede personaleorganisationers repræsentanter. Personalets repræsentanter udpeges af organisationerne blandt de i virksomheden anmeldte tillidsrepræsentanter. Skal der udpeges flere personalerepræsentanter, end der er tillidsrepræsentanter, foretages udpegningen blandt andre i virksomheden ansatte organisationsmedlemmer.

Uorganiserede medarbejdere og medlemmer af ikke-forhandlingsberettigede organisationer har således efter de gældende regler ikke krav på repræsentation i samarbejdsudvalget. Dette forhold kan ikke sidestilles med eksklusivaftaler. Spørgsmålet om uorganiseredes og medlemmer af ikke-forhandlingsberettigede organisationers adgang til at øve indflydelse i samarbejdsudvalgene lå til grund for en række partiers fremsættelse i foråret 1982 af beslutningsforslag nr. B 47 om lige adgang til statens samarbejdsudvalg. Som bekendt nåede beslutningsforslaget ikke at blive færdigbehandlet inden folketingsårets udløb.

Regeringen er opmærksom på problemet og vil tage sagen op, når der er en realistisk mulighed for at gennemføre en ændring af de gældende samarbejdsregler.

Spm. nr. S 1230

Til ministeren for kulturelle anliggender (30/5 85) af:

Ingerlise Koefoed (SF):

»Har ministeren overblik over gipsskulpturerne i folketingets loftsetage, og hvilke planer er der for at redde, restaurere og opbevare disse forsvarligt?«

Begrundelse

På loftet på Christiansborg står der ifølge tidskriftet *Cras* 1985 X LI nogle gipsafstøbninger af ældre danske billedhuggerværker. Det var nemlig en gammel ret for danske kunstnere at få deres ting opbevaret hos staten, og allerede billedhugger Niels Hansen Jacobsens skulpturer stod her i begyndelsen af århundredet, inden museet i Vejen blev en realitet.

En del af de skulpturer, der står i loftsetagen i dag, lader sig ikke redde, men andre bør selvfølgelig restaureres, reddes og eventuelt inddrages i den kongelige afstøbnings-samling, der efter i en årrække at have været udsat for en lige så ødelæggende behandling nu heldigvis – takket være bl.a. ihærdige anstrengelser fra SFs medlemmer af folketingets kulturudvalg i 1981–82 – er ved at blive genopstillet under rimelige forhold.

Svar (6/6 85):

Ministeren for kulturelle anliggender (Mimi Stilling Jakobsen):

Jeg har ikke overblik over de mange gips-skulpturer, der befinder sig på loftet på Christiansborg Slot, og der er – såvidt jeg er orienteret – ingen, der i dag har et overblik over disse skulpturer.

Som jeg oplyste den 29. maj 1985 i et skriftligt svar på et spørgsmål fra folketingsmedlem Inger Stilling Pedersen om gips-skulpturerne på folketingets loft, tilhører en del af disse Dansk Billedhuggersamfund, andre ejes af forskellige museer, men for mange af skulpturerne gælder det, at ejerforholdet ikke umiddelbart kan oplyses.